

South African Brigade

Foto 1: Zuid-Afrikaans graf op Tyne Cot Cemetery

Zuid-Afrika

De Zuid-Afrikaanse Brigade bestond uit vier regimenten die werden gevormd in Potchefstroom in augustus 1915. De brigade vormde een vrij representatieve afspiegeling van de Zuid-Afrikaanse mannelijke, blanke bevolking; alle beroepsgroepen waren vertegenwoordigd en ze kwamen uit heel het land. Alleen Schotse Zuid-Afrikanen waren oververtegenwoordigd. (Digby, 1993:17-18)

De brigade bestond uit volgende regimenten (Digby, 1993:18-19):

1. Het 1ste regiment stond bekend als het *Cape Regiment*, rekruten kwamen voornamelijk uit de *Western Province*, de *Eastern Province*, Kimberly en Cape Town.
2. Het 2de regiment rekruteerde men in Natal en Oranjevrijstaat met mannen van de *Kaffrarian Rifles*.
3. Het 3de regiment stond bekend als het Transvaal Regiment, hoewel er ook mannen uit Rhodesië werden gerekruteerd.
4. Het 4de regiment of het *South African Scottish Regiment* is er vooral op voorstel van kolonel William Dalrymple gekomen. Hij benaderde, na 17

consultatie van de Caledonische gemeenschappen en prominente schotten, de regering met het aanbod om een Schots regiment uit de grond te stampen.

De Zuid-Afrikaanse infanterie aan het Westfront bestond volledig uit blanke vrijwilligers. Er waren ook zwarte non-combatanten die dienden als werkkrachten in havens. Deze waren eveneens vrijwilligers, maar veel zwarten waren arm en gingen bij het *labour corps* omdat dit voedsel en werkzekerheid betekende. Voor het einde van de apartheid was de herdenking van de Eerste Wereldoorlog dan ook een blanke

aangelegenheid. Sinds het einde van de apartheid wordt de inbreng van zwarten steeds

meer erkend. (e-mail van Prof. Dr. Bill Nasson, 21/10/2007)

De Zuid-Afrikaanse Brigade kwam, na een training in Engeland, in Egypte terecht. Tussen 13 en 15 april 1916 vaarde de Brigade van Alexandrië naar Marseille. Van dan

af vocht de Brigade aan het Westfront. Op 15 september 1917 arriveerde de Zuid-Afrikaanse Brigade in Eyre Camp, vlakbij Poperinge waar ze een training kregen. Op 17 september trokken ze verder naar Ieper. (Digby, 1993:221-228) 149 officieren en 2.790 soldaten van de uit vier bataljons (elk regiment bestond slechts uit 1 bataljon) bestaande Zuid-Afrikaanse Brigade bereikte de Ieperse slagvelden. (Nasson, 1997:292) Bill Nasson schrijft dat 2.576 Zuid-Afrikaanse infanteristen meevochten in de slag om Passendale. Men registreerde 1.255 gewonden, doden en vermisten.

(email

van Prof. Dr. Bill Nasson, 25/09/2007)

In de memoires van Lt. Col. Silberbauer lezen we dat generaal Botha, na de oorlogsverklaring in 1914, een oproep deed voor vrijwilligers. Deze werd enthousiast onthaald. Die eerste rekruten noemde men generaal Botha's leger, maar in werkelijkheid werden de manschappen, waaronder Silberbauer, onderverdeeld in B, E

en F *compagnies of the Duke of Edinburgh's Own Volunteer Rifles*. Later werd Silberbauer officier in het Leicestershire Regiment. Hiermee belandde hij in 'a little frozen Belgian village calles Houtekerke'. (Silberbauer, 1997) Bill Nasson laat

eveneens weten dat *'throughout the Great War there were several hundred South Africans who enlisted directly in British units, and fought as members of the British forces'*. (e-mail van Bill Nasson, 28/09/2007)

18

851 Zuid-Afrikanen worden, volgens de *Common Weath War Graves Commission*, herdacht op graven en memorialen in België, waarvan 844 in Vlaanderen.

Gaston Vandewalle beschrijft in 'Overleven in een grote oorlog' de aanwezigheid van Zuid-Afrikanen: *'Tijdens een voorstelling werd ik in het Nederlands aangesproken door soldaten in Brits uniform. Het waren Zuid-Afrikanen. Het trof me dat zonen van de Boeren van Transvaal, die zo hevig tegen de Britten hadden gevochten, nu in het leger waren opgenomen.'* (Vandewalle, 2000:74)